

Ime, itt és most, a te szívedben is hit támadhat. Hogyan is hallottuk az Igéből: "Azért a hit hallásból van, a hallás pedig Isten igéje által." Azért most igehirdetés közben is mondjad kedves énekünk szavaival: "Isten élő Lelke jőjj, áldva szállj le rám!"

Milyen hit van?

Református dogmatikáink így foglalják össze: Van történeti hit, időleges hit, csodahit és üdvözítő hit. Néhány mondatban hadd szóljak e négyféle hitről. A történeti hit vagy historiai hit csupán ésszel tartja igaznak azt, amit Isten a Szentírásban kijelentett. Nincs hatása az életre, ezért nem is érdemli meg a hit nevet. Az időleges, vagy ideig való hit élő hitnek látszik, mert öröm kíséri s ezért lelki felfrissülés jár a nyomában. De nincs elég földje, s nincsenek megfelelő gyökerei. /Mt 13,20-21/ Ezért látszat élete van, de a próbatételek idején nyilvánvalóvá válik értéktelensége: "elszárad". A csodahit birtokában vagy azt hiszi valaki, hogy ő maga is képes csodát tenni, vagy azt hiszi, hogy vele magával is történhetik csoda. Rendkívüli ajándéka ez az Istennek, megvan ez a hit és él egyesekben akkor, ha az Úr az ő országa érdekében szükségesnek tartja, hogy csodák történjenek. De vigyázat, hamis hitté is válhat ez akkor, ha valaki arra építi fel üdvösségbe vetett reménységét, hogy csodákat tehet, vagy csodák mennek végbe rajta. "A Szentlélek képes hitet fakasztani bennünk, bármilyen csoda nélkül. A csoda egymaga nem támaszt hitet. Aki nem hisz Istenben csodák nélkül, az a hitét a csodákra, és nem Istenre alapozza." /Spurgeon/

Igy érkezünk el az üdvözítő hithez. Ez az igaz hit. Szépen vall erről Második Helvét Hitvallásunk, amikor arra irányítja figyelmünket, "hogy a hit hathatós és a szeretet által